

**DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget - Energi- og miljøkomiteen
0026 OSLO
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

21/1963-

1. november 2021

Representantforslag 4 S (2021-2022) - stanse tildeling av letetillatelse på norsk sokkel

Jeg viser til brev av 21.10.2021 fra Energi- og miljøkomiteén, vedlagt representantforslag 4 S (2021-2022) fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken, Sofie Marhaug og Lan Marie Nguyen Berg.

Representantene fremmer følgende forslag: *Stortinget ber regjeringen stanse all tildeling av letetillatelser på norsk sokkel, både gjennom nummererte konsesjonsrunder og gjennom TFO-ordningen.*

Regjeringen vil at olje- og gassnæringen skal utvikles, ikke avvikles. Petroleumssektoren er en høyproduktiv næring som bidrar med store inntekter, verdiskaping og arbeidsplasser til Norge. Vi vil legge til rette for fortsatt høyt aktivitetsnivå på norsk sokkel. Ringvirkninger på land skal komme hele landet til gode.

Petroleumpolitikken, rammer for virksomheten og hensynet til natur- og miljø og andre samfunnsforhold har vært gjenstand for grundige vurderinger og avveininger i Stortinget over flere tiår. Mål og rammebetingelser for petroleumsnæringen har vært basert på brede politiske flertall og gitt stabile og forutsigbare forhold i nærmere 50 år.

I Hurdalsplattformen fremgår det at det ordinære konsesjonssystemet skal ligge fast. Det skal fortsatt gis tillatelser til å lete etter olje og gass i nye områder. Leting skal i denne stortingsperioden hovedsakelig skje gjennom forutsigbar tilgang på leteareal gjennom tildeling i allerede forhåndsdefinerte områder (TFO).

Regjeringen fører en ansvarlig og forutsigbar petroleumpolitikk i møte med verdens bærekrafts- og klimautfordringer. Verdens befolkning vokser. Store grupper må løftes ut av fattigdom og velstandsnivået vil øke. Dette innebærer økt etterspørsel etter energi over tid, samtidig som de globale klimagassutslippene må reduseres. Disse utfordringene må løses parallelt.

Klimautfordringen er global og må derfor løses gjennom internasjonalt samarbeid. I Hurdalsplattformen peker vi på at regjeringens klimapolitikk skal skape og bevare jobber og sikre rettferdig fordeling, et sterkt nasjonalt eierskap til naturressurser og et aktivt internasjonalt samarbeid om energi og klima. Etablert norsk klimapolitikk bygger på prinsippet fra det FN-ledede klimasamarbeidet om at hvert land er ansvarlig for utslipp fra sitt territorium og sin økonomiske sone. Som for all annen næringsvirksomhet er det et skille mellom utslipp fra petroleumsvirksomheten på norsk sokkel, og utslipp i andre land som følge av at olje og gass som er utvunnet på norsk sokkel eksporteres og forbrennes der. Det følger av FNs klimakonvensjons regelverk for beregning og rapportering av utslippsregnskap for klimagasser at det er utslippene fra det enkelte lands territorium som skal inngå i landets klimagassregnskap.

Utslippene fra produksjonen på norsk kontinentalsokkel skal videre ned. I Hurdalsplattformen sier vi at vi i samarbeid med olje- og gassnæringen vil sørge for at utslippene fra olje- og gassproduksjonen på norsk sokkel kuttes med 50 prosent innen 2030 og til netto null i 2050.

Verden beveger seg i en retning der fornybar energi vil spille en mye viktigere rolle. Samtidig avtar produksjonen fra eksisterende olje- og gassfelt over tid som følge av at ressursene hentes ut. Energisystemet globalt er stort og denne omstillingen vil ta tid.

Verden vil ha et stort behov også for olje og gass i lang tid framover. Det å erstatte bruk av kull med gass er et raskt utslippsreducerende tiltak i kullbrukende land. For å dekke dette behovet, trengs det store, nye investeringer hvert år i ny produksjonskapasitet. Rent produsert olje og gass fra norsk sokkel kan bidra til å dekke verdens samlede etterspørsel. I dette ligger det også muligheter til å satse aktivt på fremtidens teknologi og løsninger slik vi gjør i Norge. Det er derfor ingen motsetning mellom å fortsatt drive lønnsom petroleumsvirksomhet og å ha en ambisiøs klimapolitikk.

Petroleumsvirksomheten i Norge er allerede underlagt streng virkemiddelbruk for å begrense utslippene til luft fra produksjonsaktiviteten. Virksomheten har i dag kvoteplikt under det europeiske kvotesystemet for klimagasser (ETS) i tillegg til CO₂-avgift. Avgiftssatsen er høy og kommer på toppen av kvoteplikten. Sammen gir disse økonomiske virkemidlene oljeselskapene en sterk økonomisk egeninteresse av å gjennomføre alle utslippsreducerende tiltak som har et rimelig kostnadsnivå.

Skal verden nå Parisavtalens mål, må vi ha en omstilling til lavutslippssamfunnet. Dette krever en styrket klimainnsats i årene framover. Norge gir et betydelig bidrag til utviklingen av fornybare alternativer til fossil energi. Den kompetansen vi har utviklet over tid på norsk

sokkel vil være viktig i denne omstillingen til lavutslippssamfunnet. Regjeringens politikk skal derfor støtte aktivt opp under et grønt skifte hvor man bygger på kompetansen fra olje- og gassindustrien innen nye næringsområder.

Det er skapt store verdier fra våre olje- og gassressurser de siste 50 årene. Norske ressurser bør bygges ut og produseres lønnsomt også framover. Eksisterende felt er gjennomgående økonomisk sterke selv mot perioder med svært lave priser. Norske gassfelt er konkurransedyktige i et europeisk marked preget av fallende egenproduksjon og økt importbehov. Nye utbygginger gjennomføres på norsk sokkel i dag fordi de er lønnsomme.

Representantforslaget legger etter mitt syn opp til en avvikling av norsk olje- og gassnæring. Jeg mener vi best bidrar til omstillingen til et lavutslippssamfunn gjennom å utvikle, ikke avvike petroleumssektoren.

Med hilsen

Marte Mjøs Persen